

Wojciech Dziomdziora*

Kierunki zmian ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych

Spis treści

- I. Wprowadzenie
- II. Zmiany wprowadzone ustawą o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw
  1. Zmiana zakresu przedmiotowego ustawy
  2. Zmiana zakresu podmiotowego ustawy
  3. Nowe definicje
  4. Dostęp do infrastruktury technicznej
  5. Obowiązki informacyjne i uprawnienie do inspekcji
  6. Ochrona infrastruktury ze względów bezpieczeństwa, zdrowia, obronności i porządku publicznego
  7. Punkt informacyjny do spraw telekomunikacji
  8. Koordynacja robót budowlanych
  9. Pozostałe zmiany w uwrust i w innych ustawach
- III. Podsumowanie

Streszczenie

Artykuł przedstawia główne zmiany wprowadzone do ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Omówiono w nim zmiany zakresu przedmiotowego i podmiotowego ustawy. Przedstawiona została definicja infrastruktury technicznej – nowego pojęcia, jakim posługuje się ustawa. Opisano także zasady dostępu do infrastruktury technicznej oraz kwestie obowiązków informacyjnych ciążących na operatorach, a także uprawnienie przedsiębiorców telekomunikacyjnych do inspekcji infrastruktury technicznej. Uwzględniono nowe uregulowania dotyczące ochrony infrastruktury ze względów bezpieczeństwa, zdrowia, obronności i porządku publicznego. Zostały również omówione skrótowo przepisy dotyczące punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji oraz koordynacji robót budowlanych.

Słowa kluczowe: infrastruktura techniczna; infrastruktura telekomunikacyjna; telekomunikacja; sieć szerokopasmowa; infrastruktura krytyczna; usługi telekomunikacyjne; sieć telekomunikacyjna; przedsiębiorca telekomunikacyjny; operator sieci; punkt informacyjny do spraw telekomunikacji; koordynacja robót budowlanych; dostęp.

JEL: K230.

* Radca prawny w kancelarii Domański, Zakrzewski, Palinka; e-mail: wojciech.dziomdziora@dzp.pl.

I. Wprowadzenie

Ustawą z dnia 9 czerwca 2016 r.¹ zmieniono ustawę o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych² (dalej: uwrust) oraz następujące ustawy:

- 1) ustawę o drogach publicznych³;
- 2) prawo geodezyjne i kartograficzne⁴;
- 3) ustawę o Inspekcji Ochrony Środowiska⁵;
- 4) ustawę o lasach⁶;
- 5) prawo ochrony środowiska⁷;
- 6) ustawę o swobodzie działalności gospodarczej⁸;
- 7) prawo telekomunikacyjne⁹.

Nowe przepisy, w większości, weszły w życie w dniu 1 lipca 2016 r. W przedłożonym uzasadnieniu do projektu omawianej ustawy wskazano dwa zasadnicze cele jej uchwalenia, tj. implementację dyrektywy 2014/61¹⁰ oraz usunięcie najważniejszych barier administracyjnych i prawnych, blokujących inwestycje telekomunikacyjne.

Niniejszy artykuł ma na celu omówienie zasadniczych zmian w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz ich wstępną ocenę.

II. Zmiany wprowadzone ustawą o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw

1. Zmiana zakresu przedmiotowego ustawy

Dokonano zmiany zakresu przedmiotowego uwrust poprzez zmianę jej art. 1 ust. 1 pkt 3. W dotychczasowym brzmieniu przepis ten mówił, że uwrust określa „zasady dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej, i innej infrastruktury technicznej, finansowanych ze środków publicznych”. W wyniku nowelizacji skreślono słowa „finansowanych ze środków publicznych”, przez co znacznie rozszerzono zakres przedmiotowy uwrust. Do art. 1 uwrust dodano także ust. 3, w którym wyłączono stosowanie przepisów uwrust regulujących dostęp do infrastruktury technicznej (art. 17–26) do lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasach drogowych dróg publicznych.

2. Zmiana zakresu podmiotowego ustawy

Nowelizacją dokonano poszerzenia zakresu podmiotowego uwrust poprzez zmianę definicji podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej (art. 2 ust. 1 pkt 3 uwrust). Dotychczas były to wyłącznie przedsiębiorstwa energetyczne oraz wodociągowo-kanalizacyjne, po

¹ Ustawa z 24.05.2016 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2016, poz. 903).

² Ustawa z 07.05.2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz.U. 2015, poz. 880 ze zm.).

³ Ustawa z 21.03.1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. 2015, poz. 460 ze zm.).

⁴ Ustawa z 17.05.1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. 2015, poz. 520 ze zm.).

⁵ Ustawa z 20.07.1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz.U. 2013, poz. 686 ze zm.).

⁶ Ustawa z 28.09.1991 r. o lasach (Dz.U. 2015, poz. 2100 ze zm.).

⁷ Ustawa z 27.04.2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2016, poz. 672 ze zm.).

⁸ Ustawa z 2.07.2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. 2015, poz. 584 ze zm.).

⁹ Ustawa z 16.07.2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. 2014, poz. 243 ze zm.).

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 155 z 23.05.2014).

nowelizacji są to także podmioty zapewniające infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu, w tym linii kolejowych, dróg, portów i lotnisk.

3. Nowe definicje

Nowelizacja uwrust wprowadziła w art. 2 szereg nowych definicji pojęć używanych w uwrust, tj.:

- 1) infrastruktury krytycznej (poprzez odwołanie się do definicji z ustawy z 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. 2013, poz. 1166; z 2015, poz. 1485 oraz z 2016, poz. 266));
- 2) infrastruktury technicznej, która zostanie omówiona w dalszej części artykułu;
- 3) szybkiej sieci telekomunikacyjnej (sieć telekomunikacyjna zdolna do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s);
- 4) operatora sieci (przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej, w tym jednostka samorządu terytorialnego); oraz
- 5) punktu styku (miejsce, w którym możliwe jest połączenie publicznej sieci telekomunikacyjnej z instalacją telekomunikacyjną budynku).

Kluczowe znaczenie dla całej ustawy ma definicja infrastruktury technicznej określona w art. 2 ust. 1 pkt 6 uwrust. Zgodnie z tą definicją infrastrukturą techniczną jest „każdy element infrastruktury lub sieci, który może służyć do umieszczenia w nim lub na nim elementów infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej”. Brakuje jednak definicji infrastruktury oraz sieci, należy zatem odwołać się do wykładni językowej, przy czym pomocna może być przywołana wyżej definicja „operatora sieci”. W przeważającej mierze omawianą infrastrukturą lub siecią jest więc infrastruktura lub sieć zarządzana przez podmioty wykonujące zadania zakresu użyteczności publicznej – infrastruktura lub sieci energetyczne, wodno-kanalizacyjne i transportowe. W sprawie infrastruktury telekomunikacyjnej lub sieci telekomunikacyjnej należy odwołać się, zgodnie z art. 2 ust. 2 uwrust, do definicji zawartych w art. 2 pkt 8 i 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. 2014, poz. 243, 827 i 1198) (dalej: Pt).

Kolejny element definicji infrastruktury technicznej przesądza, że wskazane elementy infrastruktury lub sieci nie mogą stać się jednocześnie aktywnymi elementami sieci telekomunikacyjnej. Definicja zawiera również przykłady infrastruktury technicznej, tj. rurociągi, kanalizację, maszty, kanały, komory, studzienki, szafki, budynki i wejścia do budynków, instalacje antenowe, wieże i słupy. Jednakże nie stanowią infrastruktury technicznej w rozumieniu uwrust (katalog zamknięty):

- 1) kable, w tym włókna światłowodowe;
- 2) elementy sieci wykorzystywane do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- 3) kanały technologiczne w rozumieniu art. 4 pkt 15a ustawy o drogach publicznych.

Oznacza to, że elementy wymienione powyżej wyłączone są spod stosowania przepisów uwrust regulujących dostęp.

4. Dostęp do infrastruktury technicznej

Zasadnicze zmiany nastąpiły w przepisach uwrust regulujących dostęp przedsiębiorców telekomunikacyjnych do infrastruktury technicznej posiadanej przez operatorów sieci. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 17 ust. 1 uwrust na operatorach sieci ciąży obowiązek zapewnienia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostępu do infrastruktury technicznej, w tym współkorzystanie

z niej. Dostęp ten ma być udzielany jedynie w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej. Powstać może wątpliwość, co oznacza realizacja sieci telekomunikacyjnej. Realizacja oznacza „wprowadzenie czegoś w życie, w czyn, urzeczywistnienie”¹¹. Jest to zatem pojęcie szerokie, które w kontekście szybkiej sieci telekomunikacyjnej obejmować powinno zarówno etapy planowania sieci, jej budowy oraz eksploatacji.

W art. 17 ust. 2 uwrust przesądzono, że zasadą jest odpłatność dostępu, choć strony mogą umówić się inaczej.

Utrzymano zasadę, zgodnie z którą podstawą dla współkorzystania lub udostępnienia infrastruktury technicznej jest umowa zawierana na piśmie między operatorem sieci a przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Nowością jest natomiast wyposażenie prezesa UKE w kompetencję do określania, w drodze decyzji, warunków dostępu do infrastruktury technicznej (art. 18 ust. 3 uwrust). W przypadku wydania takiej decyzji przedsiębiorca telekomunikacyjny nie może zawierać umów na warunkach gorszych niż określone w decyzji (art. 18 ust. 6 uwrust). Warunki te dotyczą w szczególności technicznych, eksploatacyjnych i finansowych warunków współpracy (art. 18 ust. 1 uwrust). Decyzja wydawana jest w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: URE) – w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych oraz z Prezesem Urzędu Transportu Kolejowego (dalej: UTK) – w odniesieniu do przedsiębiorstw zapewniających infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego.

Warto wskazać, że w pierwotnym projekcie nowelizacji uwrust omawiana decyzja miała być wydawana po zasięgnięciu opinii wyżej wskazanych organów. W trakcie prac sejmowych zwiększono rolę Prezesów URE i UTK. Uczyniono tak nie tylko w omawianym przepisie, lecz także w innych, przedstawionych w dalszej części artykułu. Prezesowi URE czy Prezesowi UTK z natury rzeczy bliższe będą interesy operatorów sieci a nie przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Zatem regulacja, zgodnie z którą Prezes UKE musi uzgodnić swą decyzję z tymi organami, a nie jedynie uzyskać ich opinię, może skutkować wydłużeniem procesu wydawania decyzji, pogorszeniem warunków dostępu określanych w decyzjach czy nawet prowadzić do niewydania takiej decyzji. Stanowi ona jednak wyraz uszanowania równorzędnej pozycji ustrojowej organów regulacyjnych, jest zatem prawidłowa z systemowego punktu widzenia. Treść decyzji ma być publicznie dostępna (art. 18 ust. 8 uwrust).

Decyzja w sprawie określenia warunków dostępu ma charakter decyzji administracyjnej i będzie wydawana w odniesieniu do wskazanego w niej podmiotu – operatora sieci. Tryb wydawania, zaskarżania czy zmiany decyzji podlega ogólnie obowiązującym przepisom określonym w k.p.a.

Kolejna istotna zmiana dotycząca dostępu do infrastruktury technicznej polega na wskazaniu w ustawie zamkniętego katalogu przesłanek, stanowiących podstawę do odmowy przez operatora sieci dostępu do jego infrastruktury technicznej. Zgodnie z art. 19 ust. 4 jest to możliwe, gdy”:

- 1) umieszczenie elementów sieci telekomunikacyjnej w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem nie jest możliwe ze względów technicznych;
- 2) nie ma dostępnej przestrzeni do umieszczenia elementów sieci telekomunikacyjnej, z uwzględnieniem przyszłego zapotrzebowania operatora sieci na miejsce w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem, co wynika z przedstawionego przez operatora sieci harmonogramu planowanej do realizacji inwestycji obejmującej pozostałe miejsce w infrastrukturze technicznej;

¹¹ Szymczak (red. nauk.), *Słownik języka polskiego*, 1995, s. 25.

- 3) nie jest możliwe wykorzystanie infrastruktury technicznej ze względu na bezpieczeństwo publiczne, zdrowie publiczne, integralność i bezpieczeństwo sieci, w szczególności infrastruktury krytycznej;
- 4) planowane usługi telekomunikacyjne mogą spowodować poważne zakłócenia w świadczeniu innych usług za pośrednictwem tej samej infrastruktury technicznej;
- 5) operator zapewnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu inny niż określony we wniosku, skuteczny dostęp do infrastruktury technicznej, który:
  - a) spełnia potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w zakresie zapewnienia szybkich sieci telekomunikacyjnych;
  - b) jest oferowany na warunkach niezakłócających uczciwej konkurencji.

Warto wskazać, że przesłanki wskazane powyżej, szczególnie te wymienione w pkt 1–4 są daleko ocenne. Należy zatem spodziewać się sporów między operatorami sieci a zainteresowanymi dostępem przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi o to czy dana przesłanka została spełniona, czy nie. Ponadto spełnienie wskazanych przesłanek daje operatorowi sieci możliwość odmowy, a nie nakłada na niego obowiązku. Wydaje się, że takie rozwiązanie nie jest prawidłowe. Przykładowo, jeżeli dostęp do infrastruktury technicznej miałby wiązać się ze stworzeniem zagrożenia dla bezpieczeństwa publicznego lub spowodowaniem poważnych zakłóceń w świadczeniu innych usług za pośrednictwem tej samej infrastruktury technicznej, to odmowa powinna być obligatoryjna, a nie fakultatywna.

Nowelizacja uwrust zawiera również szereg przepisów, których celem jest usprawnienie procesu wydawania przez Prezesa UKE decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej. Prezes UKE może, zgodnie z art. 21 ust. 2 uwrust, wydać taką decyzję w następujących przypadkach:

- 1) niepodjęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej przez operatora sieci;
- 2) odmowy udzielenia tego dostępu; lub
- 3) niezawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o taki dostęp.

Warto tu wskazać, że zgodnie z art. 22 ust. 4 uwrust decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej Prezes UKE wydaje w uzgodnieniu z Prezesem URE – w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych oraz Prezesem UTK – w odniesieniu do przedsiębiorstw zapewniających infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego.

5. Obowiązki informacyjne i uprawnienie do inspekcji

Omawiana nowelizacja przyznała przedsiębiorcom telekomunikacyjnym nowe uprawnienia w zakresie uzyskiwania od operatorów sieci informacji o infrastrukturze technicznej oraz przeprowadzania inspekcji tej infrastruktury.

Informacje o infrastrukturze technicznej obejmują, zgodnie z art. 25a ust. 2 uwrust:

- 1) lokalizację, w tym przebieg infrastruktury technicznej;
- 2) charakterystykę i aktualny sposób użytkowania infrastruktury technicznej;
- 3) dane kontaktowe operatora sieci w sprawach dostępu do infrastruktury technicznej.

Uwrust przewiduje dwa tryby uzyskiwania tych danych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Pierwszy tryb ma charakter indywidualny. Zgodnie z art. 25a ust. 3 uwrust, w celu

uzyskania wskazanych wyżej informacji, przedsiębiorca telekomunikacyjny składa do operatora sieci wniosek o udzielenie omawianych informacji. We wniosku tym określa obszar, na którym planuje realizować szybką sieć telekomunikacyjną. W art. 25a ust. 4 uwrust wskazano, że operator sieci obowiązany jest do niezwłocznego, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, udostępnienia przedmiotowych informacji.

Drugi tryb ma charakter ogólny, związany z funkcjonowaniem punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji, który zostanie omówiony w dalszej części artykułu. Jeżeli operator sieci przekazał przedmiotowe informacje do wspomnianego punktu informacyjnego, to jest zwolniony z obowiązku ich przekazania na indywidualny wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (art. 25a ust. 5 pkt. 1 uwrust).

Kolejną przesłanką umożliwiającą operatorowi sieci odmowę dostępu do informacji (wskazaną w art. 25a ust. 5 pkt. 2 uwrust) są względy bezpieczeństwa i integralności infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny lub ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa.

Operator sieci, odmawiając udzielenia przedmiotowej informacji, obowiązany jest ją uzasadnić (art. 25a ust. 6 uwrust). W przypadku powstania sporu co do zasadności odmowy jest on rozstrzygany przez Prezesa UKE w uzgodnieniu z Prezesem URE – w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych oraz z Prezesem UTK – w odniesieniu do przedsiębiorstw zapewniających infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego (art. 25d ust. 3 uwrust). W tym samym trybie rozstrzygane są spory w zakresie umożliwienia inspekcji, która zostanie omówiona poniżej.

Na mocy art. 25b ust. 1 uwrust operator sieci obowiązany jest umożliwić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dokonanie inspekcji określonych elementów infrastruktury technicznej w miejscu, w którym ona się znajduje. Uwrust nie definiuje czym jest inspekcja, można jednak przyjąć, kierując się wykładnią językową, że chodzi o „przeгляд, sprawdzenie działalności” (Szymczak, 1995, s. 744), kontrolę. Czynności te mają być dokonywane, jak wskazano wyżej, w miejscu, w którym znajduje się infrastruktura techniczna. Sugeruje to zatem możliwość fizycznego dostępu przedstawicieli przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do infrastruktury technicznej operatora sieci. Jednakże przepisy tego nie przesądzają. Wydaje się, że na tym tle mogą powstawać spory w przyszłości. Tryb ich rozstrzygnięcia został wskazany wyżej.

Podobnie jak w przypadku obowiązku informacyjnego, operator sieci, na mocy art. 25b ust. 3 uwrust w zw. z art. 25a ust. 5 pkt 2 uwrust, może odmówić umożliwienia przeprowadzenia inspekcji w zakresie, w jakim:

- 1) informacje, które miałyby być uzyskane w wyniku jej przeprowadzenia są dostępne za pośrednictwem punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji;
- 2) jest to niezbędne ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny lub ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa.

W sprawie udzielania informacji lub umożliwiania inspekcji należy wskazać, że operator telekomunikacyjny może domagać się realizacji obu uprawnień jednocześnie. Ponadto wskazać należy, że celem uzyskania informacji lub przeprowadzenia inspekcji może być wyłącznie (zgodnie z art. 25a ust. 1 i 25b ust. 1 uwrust) umożliwienie przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu ubiegania się o dostęp do infrastruktury technicznej.

6. Ochrona infrastruktury ze względów bezpieczeństwa, zdrowia, obronności i porządku publicznego

Wspomniano wyżej o możliwości odmowy udzielenia informacji lub umożliwienia przeprowadzenia inspekcji przez operatora sieci ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny lub ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa (art. 25a ust. 5 pkt 2 i art. 25b ust. 3 uwrust).

Uwrust wprowadza również dodatkową ochronę dla infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury krytycznej, której wykorzystanie do celów szybkich sieci telekomunikacyjnych jest niemożliwe ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa lub bezpieczeństwo i porządek publiczny. W świetle art. 25c ust. 1 taka infrastruktura nie jest objęta obowiązkiem informacyjnym określonym w art. 18 ust. 2 uwrust, zgodnie z którym Prezes UKE może wezwać operatora sieci do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej. Nie jest ona też objęta obowiązkiem informacyjnym określonym w art. 25a ust. 1 uwrust oraz obowiązkiem umożliwienia dokonania inspekcji określonym w art. 25b ust. 1 uwrust. Informacje dotyczące tej infrastruktury nie są również przekazywane do punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji. Rodzaje tej szczególnie chronionej infrastruktury mają zostać określone w rozporządzeniu Rady Ministrów.

Przepis omawianego art. 25c ma daleko idące konsekwencje. Oto bowiem infrastruktura techniczna, której rodzaje zostaną wskazane w rozporządzeniu Rady Ministrów, będzie mogła być wyjęta spod działania uwrust. Jeżeli bowiem Prezes UKE nie będzie mógł zobowiązać operatora sieci do przedstawienia, na mocy art. 18 ust. 2 uwrust, warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej i operator warunków tych nie przedstawi, zablokuje to możliwość zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej. Ponadto Prezes UKE nie będzie również mógł wydać decyzji określającej warunki zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, gdyż zgodnie z art. 18 ust. 3 uwrust decyzja taka ma być wydawana dopiero po przedstawieniu przez operatora sieci informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury. Skoro operator nie przedstawi informacji – Prezes UKE nie będzie mógł wydać decyzji. Warto jednak zwrócić uwagę, że to od operatora sieci zależeć będzie czy udzieli on informacji lub umożliwi dokonanie inspekcji, czy nie. Jedynie w odniesieniu do punktu informacyjnego do spraw telekomunikacji został, jak wskazano wyżej, w art. 25c ust. 1 uwrust, ustanowiony zakaz przekazywania do niego informacji o takiej infrastrukturze.

Kwestie bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub integralności i bezpieczeństwa sieci oraz infrastruktury krytycznej zostały również uwzględnione w przepisach regulujących koordynację robót budowlanych dotyczących infrastruktury technicznej.

7. Punkt informacyjny do spraw telekomunikacji

Wspomniałem wyżej o punkcie informacyjnym do spraw telekomunikacji, który został powołany nowelizacją uwrust. Punkt informacyjny to w istocie baza danych prowadzona przez Prezesa UKE, do której dostęp, za pomocą strony internetowej, mają przedsiębiorcy telekomunikacyjni. Baza danych udostępniać ma, zgodnie z art. 29b ust. 1 uwrust, następujące informacje:

- 1) dotyczące procedur i formalności wymaganych przed rozpoczęciem robót budowlanych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, w trakcie ich wykonywania oraz do ich zakończenia i rozpoczęcia użytkowania tej infrastruktury;
- 2) uzyskane przez Prezesa UKE w wyniku inwentaryzacji usług i infrastruktury, o której mowa w art. 29 uwrust;
- 3) o istniejącej infrastrukturze technicznej, innej niż infrastruktura objęta inwentaryzacją, określające lokalizację i przebieg infrastruktury technicznej oraz rodzaj i aktualny stan oraz sposób użytkowania infrastruktury technicznej, a także dane kontaktowe podmiotu władającego infrastrukturą techniczną w sprawach dostępu do infrastruktury technicznej;
- 4) o planach inwestycyjnych w zakresie wykonywanych lub planowanych robót budowlanych, finansowanych w całości lub w części ze środków publicznych, dotyczących infrastruktury technicznej, określające lokalizację i rodzaj robót, element infrastruktury technicznej, którego roboty dotyczą, a także przewidywaną datę rozpoczęcia robót i czas ich trwania oraz dane kontaktowe operatora sieci w sprawach koordynacji robót budowlanych;
- 5) o stronach internetowych, na których operatorzy sieci zamieścili warunki dostępu do ich infrastruktury technicznej, oraz
- 6) o obowiązujących stawkach opłaty za zajęcie pasa drogowego.

Uwrust szczegółowo określa, które podmioty są uprawnione (operatorzy sieci) oraz które są obowiązane (m.in. Główny Geodeta Kraju, właściwy terytorialnie marszałek województwa oraz właściwy terytorialnie starosta i prezydent miasta na prawach powiatu, podmiot zarządzający terenem zamkniętym, właściwy zarządca drogi) do przekazywania wskazanych w ustawie informacji.

8. Koordynacja robót budowlanych

Nowe rozwiązania prawne w uwrust dotyczą instytucji koordynacji robót budowlanych. Zgodnie z art. 36a ust. 1 uwrust, jeżeli operator sieci realizuje roboty budowlane dotyczące infrastruktury technicznej i roboty te są choćby w części finansowane ze środków publicznych, to do takiego operatora sieci może zwrócić się przedsiębiorca telekomunikacyjny z wnioskiem o koordynację tych robót. Zgodnie z art. 36a ust. 2 uwrust koordynacja robót budowlanych polega na:

- 1) współdziałaniu operatora sieci z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w celu umożliwienia wykonywania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego robót budowlanych dotyczących szybkiej sieci telekomunikacyjnej w tym samym czasie i w tym samym miejscu, w szczególności w tym samym budynku lub we wspólnym wykopie, co roboty budowlane wykonywane przez operatora sieci;
- 2) zaprojektowaniu i wykonaniu przez operatora sieci infrastruktury technicznej uwzględniającej potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego dotyczące realizacji elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej, jeżeli powielenie tej infrastruktury przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego jest technicznie niemożliwe lub ekonomicznie nieopłacalne.

Uwrust reguluje procedurę uzgadniania między stronami koordynacji robót, przy czym zasadniczo na operatorze sieci ciąży obowiązek uwzględnienia wniosku przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o koordynację robót budowlanych. Zgodnie z art. 36a ust. 5 uwrust, operator sieci może odmówić uwzględnienia wniosku o koordynację robót budowlanych tylko w przypadkach wskazanych w ustawie, tj. jeżeli:

- 1) jest to niezbędne ze względu na wymagania bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub integralności i bezpieczeństwa sieci, w szczególności infrastruktury krytycznej;
- 2) planowane usługi telekomunikacyjne mogą spowodować poważne zakłócenia w świadczeniu innych usług za pośrednictwem infrastruktury technicznej objętej koordynacją robót budowlanych;
- 3) zaoferuje przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu skuteczny dostęp do infrastruktury technicznej, w szczególności polegający na współkorzystaniu z włókna światłowodowego lub dostępie do niego i spełniający dodatkowe warunki wskazane w art. 36a ust. 5 pkt 3 a i b uwrust.

Przy koordynacji robót budowlanych zastosowano podobne mechanizmy, jak przy dostępie do infrastruktury technicznej. Podstawą jest umowa zawierana między operatorem sieci a przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. W razie niemożności zawarcia umowy może być wydana w jej miejsce decyzja administracyjna, przy czym decyzję taką wydaje nie Prezes UKE, a w zależności od rodzaju obiektów lub robót budowlanych – starosta lub wojewoda, właściwy ze względu na miejsce wykonywania robót budowlanych. Również te organy rozstrzygają spory dotyczące koordynacji robót budowlanych.

9. Pozostałe zmiany w uwrust i w innych ustawach

Nowelizacja doprecyzowała i uszczegółowiła również przepisy uwrust w zakresie łączy telekomunikacyjnych w budynkach (rozd. 3 uwrust) oraz szczególnych zasad lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych (rozd. 5 uwrust).

Nowelizacja dokonała też szeregu daleko idących zmian w innych ustawach wymienionych na początku artykułu. Zmiany te mają na celu ułatwienie prowadzenia inwestycji w sieci szerokopasmowej. Najwięcej zmian wprowadzono w ustawie o drogach publicznych oraz w prawie geodezyjnym i kartograficznym.

III. Podsumowanie

Nowelizacja uwrust powinna przyczynić się do ułatwienia i przyspieszenia inwestycji w sieci szerokopasmowej. Skuteczność nowych przepisów zależeć będzie jednak przede wszystkim od następujących czynników:

- 1) chęci przedsiębiorców telekomunikacyjnych do korzystania z nich;
- 2) otwartości i chęci współpracy operatorów sieci oraz właścicieli nieruchomości z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi;
- 3) determinacji i zaangażowania organów państwa na czele z Prezesem UKE, ale także Prezesami URE i UTK.